

יום ג', כ"ח בכסלו תשס"ג (3 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, כ"ח בכסלו, נר רביעי (iiii) לחנוכה; חנוכה שמח!!!!

כפי שלמדנו אתמול: "... וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול." ימי החנוכה הם הזדמנות להודות לה' יתברך על כל הטוב שהוא עושה לנו. ברוח הודיה זו, וברשותכם – הקוראים היקרים לנו כל-כך – נמשיך לעסוק השבוע בענייני חנוכה, לפני שנחזור לפורמאט הקבוע של הדף ביום א'.

נמצא הקש בין פרשת "**וישב**" שאותה קראנו בשבת האחרונה, ובה למדים על מכירת יוסף, לבין חנוכה...

=... גם אב, גדול שבגדולים, עשוי להכשל בחינוך בניו אם אינו נותן דעתו כל העת לרחשי לבם, למעשיהם, ואזניו ולבו כרויות לתחושותיהם ולרגשותיהם. אכן, שוויון אין פירושו "נוסח אחיד". אחדות אינה אחידות. טבעו של עולם הוא, שיהיו הילדים שונים זה מזה. אך כל עוד הכל יוצאים משורש אחד, ממורשת משותפת, ונאבקים להגשימה, כל אחד בדרכו שלו, למען מטרה משותפת, **שונות זו מבורכת היא**. מנורת החנוכה מבטאת גם היא רעיון זה. קנייה נבדלים זה מזה. אך לכולם בסיס אחד ואורם מכוון למעלה. אהבת אחים, שנאבקים לשם שמיים למען רעיון משותף, למרות שונותם, מסר גדול יש בה, לשעה ולדורות. וכך מודגש ב"על הניסים": "**בימי מתתיהו בן יוחנן, כהן גדול, חשמונאי ובניו**". הסבא יוחנן, הבן מתתיהו, וחמשת הנכדים, כל אחד בדרכו שלו, כולם פועלים להעלאת האור הגדול, כאיש אחד בלב אחד.

[עלון. "שבתון"]

~~~

דיני החנוכה [מתוך **לוח השנה לצה"ל**]:

(7) חיילים הנמצאים במוצבים קדמיים, על קו הגבול, וקיים חשש שאם יעמידו את מנורת-החנוכה במקום הנראה מבחוץ יתגלו לעיני האויב ויבואו לכלל סכנה – ידליקו נרות-החנוכה במקום נסתר, שאינו נראה מבחוץ. ואם אין אפשרות גם לכך, רשאים להדליק נרות חנוכה חצי שעה לפני שקיעת החמה ולכבותם אחרי השקיעה.

~~~

מעשה הגבורה (?) של מצדה... [המשך מאתמול...]

כך אורגים שתי וערב של מיתוס לאומי, ואולי גם של מיתוס דתי-לאומי. וצודקים העושים כן. אך צדקו העושים כן, אילו לא היו מביאים את אחרוני מצדה כאות ומופת של מלחמה והקרבה. תישאל השאלה בבהירות: האם יש להציג את התאבדותם של אחרוני מצדה ומגיניה כאות לדורנו, כמעש לדוגמא לחיילנו, כערך חינוכי לבנינו?
"האם זו הדרך היחידה?"

... היה זה לפני כשבועיים. הגענו עם ערב עד למרגלות מצדה. עם סיום הכנס השנתי של החברה לארץ-ישראל ועתיקותיה ובהשתתפות ד"ר יגאל ידין, הציגו את החזיון האור-קולי. ישבנו על הגבעה – מול צוק מצדה. יגאל ידין נשא דבריו, על מגילת-המקדש שנתגלתה כאן, תכניה ומחבריה, ועל המתבודדים במצדה. והדברים היו שמחים כנתינתם. כאשר היתה החשיכה מלאה – הוצג החזיון. סיפר על החיים במצדה, על בנייה וביצורה, על מצור הרומאים, על נאום אלעזר בן-יאיר, על המות איש ביד רעהו, על הפליאה

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום ג', כ"ח בכסלו תשס"ג (3 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הדוממת-הרועמת למחרת היום ... ועל השחזור. {ההמשך, בע"ה, מחר} [אתר ואתר] –
ישראל ארליך

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל